

DECIZIA PENALĂ NR.1106/A/2017
Ședința publică din data de 11 septembrie 2017
Instanța constituită din:

PREȘEDINTE : judecător
JUDECĂTOR :
GREFIER :

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj reprezentat prin
procuror :

Pe rol fiind pronunțarea asupra apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj împotriva sentinței penale nr.452 din 23 decembrie 2016 a Tribunalului Cluj, pronunțată în dosar nr. .../.../2015, privind pe inculpatul ~~XXXXXXXXXXXXXXXX~~ trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. și ped. de art.291 al.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 al.1 C.pen.

S-a făcut referatul cauzei după care, se constată că mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 4 septembrie 2017, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

CURTEA

Prin sentința penală nr.452 din 23 decembrie 2016 pronunțată în dosar nr. .../.../2015 al Tribunalului Cluj:

S-a constatat că legea penală mai favorabilă aplicabilă situației juridice a inculpatului ~~XXXXXXXXXXXXXXXX~~ conform criteriului aprecierii globale în condițiile stabilite prin decizia nr. 265/2014 a Curții Constituționale este legea penală nouă.

În baza art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.pr.pen., s-a dispus *achitarea* inculpatului ~~XXXXXXXXXXXXXXXX~~ (.....) de sub acuzația săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C.pen., rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 alin. 1 C.pen.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul nr./2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, DNA, Serviciul Teritorial Cluj a fost trimis în judecată inculpatul ~~XXXXXXXXXXXXXXXX~~, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prev. și ped. de art. 291 al. 1 Cod penal, rap. la art. 6 din Legea 78/2000, cu aplicarea art. 5 al. 1 Cod penal.

S-a reținut, în esență, în actul de sesizare a instanței faptul că: *la data de 28.08.2011, inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXX ar fi lăsat să se creadă față de XXXXXXXXXXXXXXXX că are influență, prin intermediul unor persoane, asupra unor funcționari publici cu atribuții de decizie în cadrul Guvernului României, pe care îi poate determina să aprobe alocarea prin hotărâre de Guvern a unei sume de bani pentru Primăria comunei, județul din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2011, în scopul de a fi remisă ulterior S.C. XXXXXXXXXXXXXXXX S.R.L. pentru decontarea unor lucrări efectuate în perioada 2008-2009 „costul” intervenției fiind reprezentat de un procent de 10 % (=100.000 euro) din suma totală ce urma a fi alocată, de cca. 1.000.000 de euro.*

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul a reținut următoarea stare de fapt:

La data de 11.11.2011 a fost înregistrat la Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Cluj, denunțul formulat de XXXXXXXXXXXXXXXX cu privire la comiterea de către acesta a infracțiunii de cumpărare de influență prev. de art. 6¹ din Legea 78/2000. (vol. II, f. 7 d.u.p.)

Potrivit celor menționate în denunț, în cursul lunii august 2011, XXXXXXXXXXXXXXXX a apelat la inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXX pentru ca, prin relațiile pe care acesta le are, să intervină în scopul recuperării unei părți din datoriile statului către o societate comercială a lui XXXXXXXXXXXXXXXX din

Probele administrate în cauză au conturat faptul că societatea comercială pentru care XXXXXXXXXXXXXXXX a solicitat intervenția lui XXXXXXXXXXXXXXXX pe lângă persoane cu atribuții de decizie este S.C. XXXXXXXXXXXXXXXX S.R.L....., care avea de recuperat de la Primăria comunei suma de 2.377.138 lei, ca urmare a unor lucrări efectuate la obiectivele de investiții „Reabilitarea și modernizarea drumului comunal DC, XXXXXXXXXXXXXXXX, km. 0+000-3+600” și „Reabilitarea și modernizarea drumului de interes local” în perioada 2008-2009.

Din probele administrate în cauză a rezultat că, în perioada 2007-2009, S.C. XXXXXXXXXXXXXXXX S.R.L., ai cărei asociați și administratori erau, în perioada de referință, XXXXXXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXXXXXX, a încheiat mai multe contracte cu Consiliul local al comunei, județul având ca obiect reabilitarea unor drumuri comunale și sătești.(vol. II, f. 93-149 d.u.p.)

Unul dintre contracte, respectiv contractul de lucrări nr./2007, încheiat la data de 05.12.2007, a avut ca obiect executarea, finalizarea și întreținerea lucrărilor de „Modernizare drum sătesc km 0+000- 2+200” în comuna, satele și

Un alt contract de lucrări, respectiv contractul nr...../03.12.2008, încheiat de Consiliul local al comunei cu aceeași societate comercială a avut ca obiect executarea, Finalizarea și întreținerea lucrărilor de „Reabilitare și modernizare DC..... - XXXXXXXXXXXXXXXX km 0+000-3+600” în comuna, satul”. Și acest contract a fost modificat printr-un act adițional (...../2009) în sensul stabilirii unor lucrări suplimentare. Valoarea totală a contractului a fost de 2.853.959,38 lei.

Conform adresei nr.5156/18.11.2011 emisă de Primăria comunei, județul în cazul contractului/2007 s-a achitat către S.C. XXXXXXXXXXXXXXXX S.R.L. suma de 1.107.409,4 lei, rămânând de achitat, la acel moment, suma de 543.090,1 lei.

În ceea ce privește contractul cu numărul/03.12.2008, conform celor precizate de Primăria comunei, s-ar fi achitat doar o parte din valoarea contractului, rămânând de achitat către S.C. XXXXXXXXXXXXXXXX S.R.L. suma de 2.275.147,38 lei.(Vol. II, f. 111-112 d.u.p.)

Primăria comunei a comunicat că au mai fost încheiate, în perioada 2008-2009 și alte contracte de lucrări cu S.C XXXXXXXXXXXXXXXX S.R.L., achitându-se în întregime contravaloarea lucrărilor executate. Pe de altă parte, din adresa emisă de Primăria comunei a rezultat că S.C. XXXXXXXXXXXXXXXX S.R.L. avea de recuperat de la Consiliul local al comunei suma totală de 2.818.237,48 lei (543.090,1 lei + 2.275.147,38 lei).

La solicitarea D.N.A.- Serviciul Teritorial Cluj, Consiliul Județean a comunicat prin adresa cu numărul/18.11.2011 că în anul 2011, împreună cu Instituția Prefectului - Județul, în conformitate cu prevederile art.1 lit.c din Regulamentul privind procedurile la nivelul Guvernului pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, aprobat prin HG nr. 561/2009, au inițiat și transmis Ministerului Administrației și Internelor, în vederea analizei, avizării și supunerii spre adoptare, un număr de 15 proiecte de

hotărâri de Guvern privind alocarea unor sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzută în bugetul de stat pe anul 2011, pentru 10 unități administrativ teritoriale (vol. II, f. 93-104 d.u.p.)

Conform adresei mai susmenționate, două dintre proiecte au vizat alocarea unor fonduri pentru comuna Unul dintre acestea se referea la alocarea sumei de 2.275.148 lei, pentru comuna din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2011, pentru lucrările executate și nedecontate la obiectivul de investiții „Reabilitare și modernizare DC..... - XXXXXXXXXXXXX, km. 0+000-3+600”. Celălalt proiect privea alocarea sumei de 540.000 lei comunei în vederea decontării lucrărilor executate și nedecontate la reabilitarea școlilor și grădinițelor din comuna

Consiliul Județean a anexat cele două proiecte de hotărâre, iar în proiectul de hotărâre referitor la alocarea sumelor de bani pentru lucrările de reabilitare a drumurilor s-a menționat suma de 2.377.138 lei pentru lucrările executate și nedecontate la obiectivul de investiții „Reabilitarea și modernizarea DC - XXXXXXXXXXXXX km.0+000-3+600” și „Reabilitare și modernizare drum de interes local-..... -”. (vol. II, f. 93-104 d.u.p.)

În contextul demersurilor făcute de către autoritățile locale ale comunei și cele județene pentru alocarea unor sume de bani din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului prevăzut în bugetul de stat pe anul 2011, denunțatorul XXXXXXXXXXXXX, care se afla în relații de amicitie, atât cu XXXXXXXXXXXXX, cât și cu XXXXXXXXXXXXX, l-a contactat pe acesta din urmă în scopul inițierii unor intervenții pe lângă persoane cu atribuții de decizie în cadrul Guvernului României, pentru alocarea de către această instituție publică a sumelor de bani către Primăria comunei

Demersul a fost inițiat de către XXXXXXXXXXXXX la data de 25.08.2011, când l-a contactat telefonic pe XXXXXXXXXXXXX (discuție nerelevantă cauzei, întrucât inculpatul i-a comunicat denunțatorului că se află la în concediu f. 56-57 vol. 2 d.u.p), discuțiile fiind apoi reluate în data de **28.08.2011**, când XXXXXXXXXXXXX l-a contactat telefonic pe XXXXXXXXXXXXX. Discuția dintre cei doi s-a purtat de la alte posturi telefonice mobile, decât anterior și formează obiectul acuzațiilor aduse inculpatului în prezentul dosar penal.

Astfel, potrivit tezei acuzații, cu ocazia convorbirii telefonice din data de 28.08.2011, inculpatul XXXXXXXXXXXXX ar fi lăsat să se creadă față de XXXXXXXXXXXXX că are influență, prin intermediul unor cunoștințe, asupra unor persoane cu atribuții de decizie în cadrul Guvernului României, care pot fi determinate să aprobe alocarea prin hotărâre de Guvern a unei sume de bani pentru Primăria comunei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2011, în interesul societății comerciale pentru care XXXXXXXXXXXXX a solicitat intervenția, respectiv pentru S.C. XXXXXXXXXXXXX S.RL, faptă întruind, în opinia parchetului, toate elementele de tipicitate ale infracțiunii de trafic de influență.

În concret, martorul denunțator XXXXXXXXXXXXX i-a transmis lui XXXXXXXXXXXXX că suma totală de recuperat s-ar ridica la valoarea de 1.000.000 euro, bani pe care primăria care contractase lucrarea ar trebui să îi primească de la Guvern, mai exact de la Fondul de rezervă aflat la dispoziția primului ministru. Ambii interlocutori au convenit că pentru alocarea fondurilor s-ar impune să se ajungă *“în preajma lui number one”*.

Așadar, sub aspectul apărării formulate de inculpat în sensul că nu este determinată calitatea și prin urmare, nici sfera atribuțiilor funcționarilor la care s-ar fi impus a se efectua intervenția - instanța a apreciat că aceasta nu apare ca fiind întemeiată, întrucât decizia (și semnătura) finală cu privire la alocarea sumelor de bani din fondul de rezervă al Guvernului revenea tocmai primului-ministru, împrejurare care rezultă cu claritate și din proiectele de Hotărâre de Guvern depuse la filele 99-104 vol. 2 d.u.p.

Răspunsul inculpatului XXXXXXXXXXXXX la solicitarea de intervenție a fost în sensul că ar avea niște mecanisme prin care să declanșeze o operațiune de genul acesta, dar că

suma e prea mică (pentru a fi tentantă) pentru persoanele care ar trebui implicate, în contextul în care o asemenea intervenție are niște costuri.

Cu titlu principal, inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXX i-a comunicat martorului denunțator că există un cost standard pentru o astfel de intervenție, care se ridică la 10 % din valoarea de recuperat, dar că suma care ar rezulta (de 100.000 euro) e prea mică pentru ca să se deranjeze băieții. Concluzia discuției a fost că inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXX va pune o întrebare, fapt care se va întâmpla doar după data de 10 ale lunii septembrie, întrucât inculpatul urma să fie plecat din țară până la acea dată.

Cu privire la concluzia convorbirii telefonice, atât inculpatul cât și martorul-denunțator au dat declarații concordante pe tot parcursul cercetărilor efectuate în cauză. În esență, denunțatorul a avut reprezentarea că suma e prea mică pentru ca băieții pe care inculpatul îi cunoaște să se dea jos din pat, că inculpatul nu a promis că va rezolva această problemă, dar că va adresa o întrebare persoanelor care ar putea realiza intervenția, scopul adresării întrebării fiind acela de a se stabili dacă aceasta (intervenția) s-ar putea realiza și pentru ce costuri (f. 11 vol. 2 d.u.p., f. 88 vol. 1 d.u.p., f. 104 fond). Apărarea inculpatului, pe de altă parte, s-a centrat asupra aceluiași aspect: că a încercat în mod repetat să îl descurajeze pe martorul-denunțator (prin sugerarea valorii prea mici a sumei de recuperat pentru a se putea declanșa o astfel de operațiune) și că nu i-a promis că va rezolva intervenția, ci doar că va adresa o întrebare.

Instanța a concluzionat că percepția inculpatului și a denunțatorului sunt concordante și că acestea se bazează nu doar pe subiectivismul celor doi (în condițiile în care denunțatorul ar trebui să se situeze pe o poziție divergentă cu cea a inculpatului, atâta vreme cât a formulat denunțul penal), ci și pe alte probe administrate în cauză.

Astfel, susținerea inculpatului că a încercat în mod repetat să descurajeze demersul martorului-denunțator transpare din cuprinsul procesului-verbal de redare a conținutului convorbirii telefonice purtate la data de 28.08.2011, în care mențiunea că suma e prea mică se regăsește de nu mai puțin de 4 ori în mod explicit și încă o dată în mod implicit:

XXXXXXXXXXXXXXXXX: *Măi frate, îți spun sincer și nu mă înțelege greșit, dar suma e prea mică ca să pot să declanșez o chestie de genul ăsta, bă, haide, dai-le la ăia un milion de euro. Înțelegi? Adică eu am niște mecanisme prin care pot să declanșez o operațiune de genul ăsta, dar trebuie să înțelegi că toate astea au niște costuri. (...)*

XXXXXXXXXXXXXXXXX: *păi nu, nu, da oamenii ăia is oameni serioși, dacă spun bă ajutați-mă i pe mine să ia ăla un milion nu tiu ce și acela zice măi eu... pentru o sută de mii nu mă dau jos din pat, înțelegi? (...)*

XXXXXXXXXXXXXXXXX: *Înțeleg, de asta încerc să îți spun, ca să ajungi acolo, în preajma lui number one trebuie să ajungi prin niște oameni care au și ei anumite valori, înțelegi? și ăsta vine și spune, ce-mi iese mie la afacerea asta? O sută de mii? Sau 50 mii cum zici tu? Păi pentru 50 mii nu mă dau jos din pat, frate – implicit (...)*

XXXXXXXXXXXXXXXXX: *Am înțeles. Dar sunt niște costuri, asta încerc eu să îți explic ie, că-s niște sume care, la care băieții care-i știu eu, care pot să influențeze chestia asta nu se deranjează (...)*

XXXXXXXXXXXXXXXXX: *Dar repet, suma e prea mică pentru ca să se deranjeze băieții (...).*

Instanța a apreciat că apărarea formulată de inculpat în sensul că scopul accentuării nivelului prea redus al sumei care ar fi rezultat din aplicarea comisionului de 10 % a fost acela de a-l descuraja pe martorul-denunțator din demersul său - este una credibilă și susținută probator. Și, aici, este amintită afirmația fermă a inculpatului că acest comision de 10 % este unul fix și nenegociabil, în funcție de care se stabilea practic rentabilitatea intervenției (XXXXXXXXXXXXXXXXX: *Îți spun acum, 10% e întotdeauna. ăsta-i costul*). Împrejurarea dacă martorul-denunțator a recepționat acest mesaj ca atare (caracterul fix și nenegociabil al comisionului) sau nu, nu este de natură a denatura sensul afirmațiilor inculpatului, pe acre instanța le-a apreciat ca fiind, *fără echivoc*.

Chiar acceptând varianta denunțatorului, care, după toate aparențele, a înțeles, dimpotrivă, că s-ar putea negocia valoarea comisionului pentru a face intervenția atractivă

pentru cei implicați (a se vedea afirmația martorului XXXXXXXXXXXXXXXX cu privire la utilitatea adresării întrebării, inclusiv sub aspectul costului intervenției, precum și afirmația făcută către martorul XXXXXXXXXXXXXXXX în sensul că valoarea comisionului oferit s-ar putea ridica până la 40 %), se confirmă o dată în plus inexistența unei pretinderi pure și simple (așadar, care să nu fie afectată de modalitatea vreunei condiții) pe care să o fi formulat inculpatul.

Astfel, analizând textul de incriminare al infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 C.pen., instanța a constatat că elementul material al laturii obiective constă nu numai în acțiunile alternative de pretindere, primire sau de acceptare a promisiunii de bani sau alte foloase, ci și în formularea promisiunii ferme că îl va determina pe funcționarul public să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze sau să întârzie efectuarea unui act care intră în atribuțiile sale de serviciu. În cauză, acuzarea reține că infracțiunea ar fi fost comisă în modalitatea pretinderii unei sume de bani, pretindere care, însă, a fost apreciată de instanță ca fiind afectată de modalitatea condiției suspensive a obținerii acordului de implicare, ce ar fi urmat să fie exprimat de persoanele cunoscute de inculpat, aflate în anturajul primului-ministru, condiție neîndeplinită în speță (în acest sens fiind declarațiile martorului-denuțător că discuția a rămas *în coadă de pește*, așadar fără un rezultat concret în sensul vizat - obținerea ok-ului din partea celor care urmau să fie implicați).

Că inculpatul nu a pretins în mod ferm ca martorul-denuțător să plătească vreo sumă de bani este confirmat nu doar de depoziția martorului denuțător, ci și de conduita ulterioară a acestuia, de a se adresa cu o solicitare similară (de a i se rezolva situația în beneficiul firmei martorului XXXXXXXXXXXXXXXX) martorului XXXXXXXXXXXXXXXX, la o dată ulterioară discuției purtate cu inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXX (01.09.2011, data mesajelor expediate prin rețeaua de socializare facebook - f. 100-101 vol. III d.u.p, mesaje la care martorul XXXXXXXXXXXXXXXX a făcut referire în declarația dată în fața instanței), cu mențiunea expresă că intervenția nu va fi pe gratis, ci pe bază de comision, care se poate ridica până la 40 % din valoarea sumei de recuperat. Or, este de necrezut că martorul-denuțător s-ar fi angajat să achite un astfel de comision, în eventualitatea în care acesta i-ar fi fost pretins în mod ferm de către inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXX.

De altfel, întrucât, așa cum acuzarea însăși reține prin rechizitoriu, pretinderea era menită a fi pentru altul, inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXX nici nu ar fi avut posibilitatea să o formuleze ca atare, în lipsa unei pretenții exprimate de cunoștii săi, acesta fiind tocmai scopul *adresării întrebării*, convenite telefonic cu denuțătorul.

Or, potrivit teoriei actului juridic civil, actul afectat de modalitatea condiției suspensive nu își produce efectele până la data împlinirii condiției, condiția afectând, așadar, însăși existența actului juridic (G. Beleiu, Drept civil român, Casa de Editură și Presă *Sansa SRL*, București 1993, pg. 158-159). Altfel spus, actul de pretindere afectat de condiția exprimării acordului de către cei care ar fi trebuit să fie implicați în procedură, este inexistent, până la data exprimării acceptului.

Pe de altă parte, a mai motivat instanța că, nu numai că inculpatul nu a pretins pur și simplu să i se plătească pentru altul comisionul vehiculat, dar nici nu a promis că îl va determina pe funcționarul vizat (în speță, primul-ministru, care urma să fie determinat prin intermediari) să acționeze în sensul dorit de cumpărătorul de influență. Sub acest aspect, constatăm că textul de incriminare prevăzut de noua codificare impune explicit o obligație de rezultat asumată de făptuitor, legea nouă apărând ca fiind mai favorabilă inculpatului din perspectiva stricteții condițiilor de tipicitate a faptei. A contrariu, legea veche nu impunea explicit condiția de tipicitate a formulării promisiunii de intervenție, doctrinar fiind conturată o astfel de condiție, însă obligația asumată era una de mijloace, acceptându-se că făptuitorul promitea că va interveni în scopul determinării funcționarului să acționeze în sensul dorit de cumpărătorul de influență.

În fapt, inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXX a promis, așa cum denuțătorul însuși afirmă, că va adresa o întrebare intermediarilor, scopul adresării întrebării fiind acela a de a se stabili dacă intervenția la funcționarul cu atribuții în elaborarea actului s-ar putea realiza, dată fiind valoarea (redușă) a sumei de recuperat.

Contrar susținerilor apărării, instanța nu a găsit că textul de incriminare ar impune devoalarea identității intermediarilor, ci doar determinarea funcționarului cu atribuții în elaborarea actului dorit, prin nume sau calitate, însă, în cazul intervenției prin intermediari, obținerea acceptului de implicare al acestora apare ca fiind esențial pentru a se putea contura promisiunea de determinare a funcționarului să efectueze actul dorit de cumpărătorul de influență. Aceasta, cu atât mai mult, cu cât inculpatul i-a spus în mod explicit martorului-denuțător că el, personal, nu are trecerea necesară pentru a-i putea cere funcționarului vizat favoarea respectivă (XXXXXXXXXXXXXXXXX: ... eu personal nu... cum să zic mă știu cu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX de pe vremea când era primar, dar nu ne-am bătut pe burtă niciodată să mă duc să-i spun, mă XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ajută și tu pe prietenul meu.). Or, inculpatul nu a afirmat niciodată față de denuțător că ar fi obținut acest acord de implicare și prin urmare, nu doar că nu a promis că îl va determina pe funcționar să efectueze actul pretins, dar nici nu avea cum să promită un astfel de rezultat.

Astfel stând lucrurile, activitatea desfășurată de inculpat nu poate fi interpretată altfel decât ca un act de pregătire a infracțiunii de trafic de influență, situat în antecamera actelor de executare incriminate penal.

Că discuția a avut sensul de prospectare a posibilității de intervenție, o dovedește și conduita ulterioară a martorului-denuțător care a apelat și la martorul Damian în același scop (la data de 01.09.2011), iar urmare a refuzului acestuia, l-a abordat din nou pe inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX prin rețeaua de socializare facebook (la data de 12.09.2011- f. 18 vol. 2 d.u.p.), cu solicitarea de a *nu-l uita cu treaba aia*, răspunsul inculpatului fiind acela că va încerca.

Aspectul că inculpatul a manifestat disponibilitate pentru a se implica în obținerea îndeplinirii unui act administrativ pe căi oculte, deși imoral, nu poate primi semnificație penală decât în condițiile îndeplinirii tuturor condițiilor de tipicitate obiectivă și subiectivă a faptei prevăzute de legea penală. În speță, nu sunt îndeplinite nici condițiile de tipicitate obiectivă (pretinderea este afectată de condiție suspensivă neîndeplinită, iar promisiunea de a-l determina pe funcționarul cu atribuții în adoptarea actului, lipsește), dar nici cele de tipicitate subiectivă, inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX având reprezentarea că ar fi încercat să îl descurajeze pe martorul - denuțător din urmarea demersului său ocult, nicidecum că ar fi urmărit scopul determinării funcționarului să acționeze în sensul dorit de acesta.

Față de aceste considerente, în baza art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.pr.pen., instanța a dispus achitarea inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, de sub acuzația săvârșirii infracțiunii de trafic de influență.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal a declarat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA - Serviciul Teritorial Cluj solicitând desființarea hotărârii atacate și, rejudecând, pronunțarea unei noi hotărâri, de condamnare a inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C. pen. rap. la art. 6 din Legea 78/2000, cu aplic. art. 5 alin.1 C. pen., la pedeapsa închisorii, cu executare în regim de detenție.

În motivarea apelului s-a arătat că soluția de achitare a inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, este una greșită și are la bază o interpretare eronată, atât a întregului material probator administrat în cauză, cât și a dispozițiilor legale aplicabile în materie.

Contrar celor reținute de prima instanță și având în vedere probele administrate în cauză precum și doctrina juridică consacrată și jurisprudența constantă în materie, parchetul a apreciat ca fiind pe deplin realizată latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență sub aspectul cele două componente - *pretinderea și promisiunea* - pentru următoarele considerente:

- în principal, conținutul convorbirii telefonice din data de 28.08.2011, purtată între inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX și martorul denuțător XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, redată potrivit procesului-verbal de la dosar, coroborată cu restul materialului probator administrat în cauză, confirmă, dincolo de orice dubiu, vinovăția inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina sa și, implicit, existența tuturor elementelor

constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, comisă în forma *pretinderii de bani* în vederea traficării influenței, în scopul dorit de martorul denunțator;

- infracțiunea de trafic de influență nu a suferit modificări substanțiale odată cu intrarea în vigoare a noului Cod penal, fiind păstrată aceeași rațiune ca și în reglementarea anterioară și, chiar dacă s-a inserat o condiție nouă necesară pentru realizarea laturii obiective a infracțiunii, respectiv, aceea ca făptuitorul **să promită** cumpărătorului de influență **că îl va determina pe funcționarul public** (să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri) - aceasta nu reprezintă o deosebire de substanță în ceea ce privește latura obiectivă a infracțiunii, deoarece condiția subzista și învechea reglementare, fiind materializată în expresia: „**pentru a-l determina**” și reprezenta, în fapt, o garanție din partea subiectului activ în sensul reușitei intervenției sale pe lângă funcționarul public;

- nu interesează, pentru existența infracțiunii : dacă intervenția pe lângă funcționar s-a produs sau nu/ dacă a eșuat sau nu s-a realizat/ ori, dacă prin intervenția (reală sau presupusă) se urmărește determinarea unei acțiuni/inacțiuni licite sau ilicite - urmarea imediată fiind reprezentată de starea de pericol cu privire la relațiile de serviciu, iar legătura de cauzalitate rezultă din materialitatea faptei - în speță, acțiunea de *pretindere*; așa fiind sunt neavenite considerentele instanței de fond în sensul că, în cazul intervenției prin intermediari, ar apărea ca fiind necesar obținerea acceptului de implicare al acestora pentru conturarea promisiunii de determinare a funcționarului să efectueze actul dorit de cumpărătorul de influență; pretinderea fiind o acțiune unilaterală nici nu este necesar ca cel cărui i se solicită bani sau foloase să fi priceput, în mod efectiv, cererea traficantului de influență;

- inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXX nu a respins demersul solicitat de martorul denunțator, împrejurare ce rezultă din : afirmația că are niște mecanisme prin care poate declanșa o asemenea operațiune ; din faptul că a acceptat să pună întrebarea, precizând, în plus, că se va ocupa de problemă după data de 10 septembrie, întrucât era plecat din localitate; din răspunsul adresat denunțatorului (care îl roagă să „nu-l uitate cu treaba aia”) pe facebook, în sensul că „încearcă”;

- discuția dintre inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXX și martorul denunțator XXXXXXXXXXXXXXXX a avut un caracter concret și serios, fiind evident faptul că inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXX s-a manifestat în mod activ, acceptând să se implice în activitatea infracțională; atitudinea pro-activă inculpatului, afirmațiile sale neechivoce față de martorul denunțator în sensul că se va implica în aceste demersuri, nu pot fi interpretate decât în sensul unei promisiuni clare, ferme, neechivoce.

S-a mai arătat în continuare că, în cauză legea penală mai favorabilă inculpatului este legea veche, solicitând ca aceasta să fie aplicată, având în vedere, în ansamblu, nu numai limitele de pedeapsă prevăzute de cele două reglementări, dar și regimul sancționator al concursului de infracțiuni (în cauză impunându-se anularea suspendării executării unei pedepse rezultante anterioare, la care a fost condamnat inculpatul și contopirea pedepselor cu cea care se va aplica prin prezenta).

Apelantul a motivat necesitatea aplicării uni spor de pedeapsă și executarea acesteia în regim de detenție prin: faptul că inculpatul a săvârșit mai multe infracțiuni de o gravitate sporită, unele de aceeași natură, respectiv, infracțiuni de corupție, dovedind astfel perseverență infracțională; prin gravitatea ridicată a faptei ce face obiectul prezentei cauze (dată de modalitatea concretă de comitere, suma mare pretinsă, mijloacele folosite, menite să asigure clandestinitatea demersului infracțional, inculpatul luându-și măsuri de precauție pentru securizarea convorbirilor telefonice); prin raportare și la persoana și conduita inculpatului, acesta suferind deja, cum s-a arătat, o condamnare anterioară, ceea ce denotă o evidentă predispoziție infracțională și o conduită neconformă cu normele de conviețuire socială; având în vedere și posibilitățile reale ale inculpatului de a se reeduca sub efectul sancțiunii, doar aplicarea unei pedepse privative de libertate fiind apreciată că ar putea conduce la realizarea scopului preventiv, educativ și de constrângere al pedepsei.

Verificând hotărârea apelată, în baza actelor și lucrărilor dosarului, în virtutea dispoz. art.420 alin.8 și art.417 alin.2 C.pr.pen., Curtea constată ***fondat apelul*** formulat în cauză, însă, ***pentru alte motive***, decât cele invocate și, care vor fi arătate în detaliu, în continuare.

Fără a reitera întreaga stare de fapt reținută în actul de sesizare, ca de altfel, și în hotărârea apelată (pentru că aceasta - starea de fapt - nu comportă discuții, sub aspectul *stabilirii*, ci sub aspectul **interpretării**) Curtea constată că, obiectiv, judecătorului fondului, corect a reținut că nu sunt îndeplinite în cauză nici condițiile de tipicitate obiectivă ale infracțiunii de trafic de influență (*pretinderea* de la cumpărătorul de influență și, respectiv, *promisiunea* de a-l determina pe funcționarul cu atribuții în adoptarea actului, de care era interesat cumpărătorul de influență), dar nici cele de tipicitate subiectivă - **însă**, nu pentru considerentele avute în vedere de judecător și, deci, că achitarea inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXX se impune, dar nu în temeiul prev. de art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.pr.pen. reținut de prima instanță.

După cum se știe, chiar dacă actuala reglementare procesual penală nu mai menționează expres scopul procesului penal, acesta se regăsește și în legea actuală - art.14 C.pr.pen., potrivit căruia, acțiunea penală are ca obiect tragerea la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni. Pentru a stabili cu certitudine „**săvârșirea infracțiunii**” este imperios necesar ca aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei ori la persoana inculpatului să se facă **pe bază de probe** - art.5 alin.1 C.pr.pen.; potrivit art. 103 alin.1, 2 C. pr. pen., probele nu au valoare mai dinainte stabilită și sunt supuse **liberei aprecieri a organelor judiciare**, în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză, iar condamnarea se dispune **doar** atunci când instanța are **convingerea** că acuzația a fost dovedită, dincolo de orice îndoială rezonabilă; dacă după administrarea întregului probatoriu, există în continuare o îndoială în formarea convingerii organelor judiciare, aceasta se interpretează în favoarea inculpatului .

Analizând actele și lucrările de la dosar, prin prisma textelor de lege sus-menționate, care constituie atât principiile de bază în desfășurarea procesului penal, cât și garanții de natură a înlătura orice fel de **discriminare**, se constată că, deși atât organul de urmărire penală, cât și instanțele de judecată, în virtutea rolului activ, au administrat probe pentru aflarea adevărului, Curtea ajunge la concluzia că aceste probe nu sunt suficiente și absolut convingătoare, pentru a contura cu claritate, fără dubiu, fără nicio îndoială - elementele de tipicitate obiectivă și subiectivă - ale infracțiunii deduse judecății.

Astfel, analizând reglementarea actuală în materie - art.291 C.pen. - și raportând-o la situația de fapt din prezenta speță, precum și prin interpretarea probelor administrate, Curtea nu și-a putut forma convingerea clară, neechivocă, a existenței elementelor esențiale de tipicitate a infracțiunii - *pretinderea* și *promisiunea* - existând îndoieli și cu privire la alte condiții necesare realizării conținutului constitutiv al traficului de influență.

Elementul material al infracțiunii de trafic de influență consta în acțiunea de traficare a influenței, care se poate realiza într-una din următoarele modalități: **pretinderea/primirea/acceptarea** - de promisiuni de bani sau alte foloase, de la cumpărătorul de influență, pentru a interveni pe lângă un funcționar asupra căruia autorul are sau lasă să se înțeleagă că are influență.

În speță, este de observat că niciuna din aceste trei modalități alternative de comitere a faptei nu este specificată în actul de sesizare la **încadrarea juridică** dată faptei (arătându-se că fapta inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXX a constat în aceea că: *la data de 28.08.2011, ar fi lăsat să se creadă față de XXXXXXXXXXXXXXXX că are influență, prin intermediul unor persoane, asupra unor funcționari publici cu atribuții de decizie în cadrul Guvernului României, pe care îi poate determina să aprobe alocarea prin hotărâre de Guvern a unei sume de bani pentru Primăria comunei, județul din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2011, în scopul de a fi remisă ulterior S.C. XXXXXXXXXXXXXXXX S.R.L. pentru decontarea unor lucrări efectuate în perioada 2008-2009 „costul” intervenției fiind reprezentat de un procent de 10 % (=100.000 euro) din suma totală ce urma a fi alocată, de cca. 1.000.000 de euro*). Practic, ce se impută inculpatului este

că : a lăsat să se creadă că: 1) are influență, prin intermediul unor persoane, asupra unor funcționari publici din Guvern ; 2) că îi poate determina pe aceștia să facă actul dorit de denunțator. Niciunde nu se vorbește despre pretinderea vreunui folos, pentru a face lucrurile, pe care, a lăsat să se înțeleagă că le poate face.

Deși în virtutea dispoz. art.371 C.pr.pen., obiectul judecății se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare a instanței, nu putem interpreta într-un sens atât de restrâns noțiunea de „*actul de sesizare a instanței*” - limitând-o doar la capitolul *încadrării juridice a faptei*, constatăm că, modalitatea în care s-ar fi comis fapta se desprinde totuși, din considerentele rechizitoriului și, afirmativ, din susținerile procurorilor de ședință, respectiv, că este vorba de **pretindere de bani**, pentru a realiza intervenția, anterior amintită, pretindere, cu privire la care Curtea constată că nu este dovedită, fără echivoc.

Este unanim acceptat în literatura de specialitate și în jurisprudență că „*pretinderea*” semnifică cererea exprimată fără dubiu de autorul traficului, în sensul că dorește să primească folosul injust, deci, trebuie să fie o solicitare explicită din partea subiectului activ; ea nu trebuie să fie, neapărat expresă, pentru că se poate pretinde și în termeni neconvenționali, codificat (prin cuvinte, gesturi, elemente de jargon, etc.), dar trebuie să fie suficient de clară, lipsită de echivoc. Aceste, din urmă condiții - o cerere suficient de clară, care să nu lase loc niciunui dubiu - se impune, mai ales în ipoteza în care pretinderea nu este urmată, nu este „confirmată” printr-o primire ulterioară a folosului - cazul speței de față.

Analizând conținutul convorbirii telefonice dintre inculpat și martorul denunțator din 28.08.2011, observăm că singurele elemente certe care se desprind, fără dubiu, se referă la: *comunicarea* de către inculpat denunțatorului, a faptului că demersul fraudulos solicitat implică niște *costuri* și că *acestea sunt de 10%*. Restul conversației se axează pe explicarea împrejurării că, pentru suma de recuperat (indicată de cumpărătorul de influență), reușita demersului (a eventualei intervenții) nu este asigurată, că persoanele, pe care inculpatul afirmă că le cunoaște și, cei din prejma „*lu number one*” - nu se deranjează, „nu se dau jos din pat”.

XXXXXXXXXXXXXXXX: *Măi frate, îți spun sincer și nu mă înțelege greșit, dar suma e prea mică ca să pot să declanșez o chestie de genul ăsta, bă, haide, dai-le la ăia un milion de euro. Înțelegi? Adică eu am niște mecanisme prin care pot să declanșez o operațiune de genul ăsta, dar trebuie să înțelegi că toate astea au niște costuri. (...)*

XXXXXXXXXXXXXXXX: *păi nu, nu, da oamenii ăia îs oameni serioși, dacă spun bă ajutați-mă i pe mine să ia ăla un milion nu tiu ce și acela zice măi eu... pentru o sută de mii nu mă dau jos din pat, înțelegi? (...)*

XXXXXXXXXXXXXXXX: *Înțeleg, de asta încerc să îți spun, ca să ajungi acolo, în preajma lui number one trebuie să ajungi prin niște oameni care au și ei anumite valori, înțelegi? și ăsta vine și spune, ce-mi iese mie la afacerea asta? O sută de mii? Sau 50 mii cum zici tu? Păi pentru 50 mii nu mă dau jos din pat, frate”.*

XXXXXXXXXXXXXXXX: *Am înțeles. Dar sunt niște costuri, asta încerc eu să îți explic ie, că-s niște sume care, la care băieții care-i știu eu, care pot să influențeze chestia asta nu se deranjează (...)*

XXXXXXXXXXXXXXXX: *Dar repet, suma e prea mică pentru ca să se deranjeze băieții (...).*

Nu putem primi interpretarea acuzării, care a conchis că simpla menționare/comunicare a costului/comisionului unei astfel de intervenții, pe lângă factorii decidenți - echivalează cu o pretindere în sensul legii penale, o astfel de interpretare putând conduce la o aplicare extensivă și, deci, abuzivă, a textului incriminator. Ar putea fi acceptată o astfel de interpretare, echivalare, dacă *comunicarea/specificarea/menționarea* „costului intervenției” ar fi fost urmată de *promisiunea* inculpatului că va determina pe funcționarul public decident (prin intermediarii, pe care îi cunoștea) să facă actul solicitat/dorit de martorul denunțator.

Nici această *promisiune* nu se desprinde cu claritate din conținutul convorbirii telefonice, nici *explicit*, nici *implicit*. Dimpotrivă, din afirmațiile inculpatului, care cunoaște fenomenul, știe ce sume se vehiculează pentru astfel de demersuri, se desprinde ideea că ceea

ce-i solicită martorul denunțator nu s-ar putea realiza, susținând constant că, deși „are niște mecanisme prin care poate să declanșeze o operațiune de genul acesta: 1) „*suma e prea mică ca să pot să declanșez o chestie de genul acesta*”; 2) „*și acela zice... măi eu... pentru o sută de mii nu mă dau jos din pat, înțelegi?*”; 3)... „*și ăsta vine și spune, ce-mi iese mie la afacerea asta? O sută de mii? Sau 50 mii cum zici tu? Păi pentru 50 mii nu mă dau jos din pat, frate*”; 4) ...”*asta încerc eu să îți explic ție, că-s niște sume care, la care băieții care-i știu eu, care pot să influențeze chestia asta nu se deranjează (...)*; 5)..... „*dar repet, suma e prea mică pentru ca să se deranjeze băieții (...)*).

Contrar susținerilor apelantului, nu apreciem ca fiind de relevanță, determinantă, în sensul existenței „*promisiunii de intervenție*” afirmația inculpatului că are niște mecanisme prin care poate declanșa o asemenea operațiune, fără o afirmație pozitivă sau o atitudine în sensul că le va și declanșa și, în contextul în care, constant și în mod repetat, îi spune și lasă să se înțeleagă de către denunțator că persoanele cunoscute nu se implică la acest nivel, nu se deranjează pentru sume atât de mici.

Apoi, faptul că inculpatul a acceptat să pună întrebarea, precizând, în plus, că se va ocupa de problemă după data de 10 septembrie, întrucât era plecat din localitate - argumente ale apelantului - dimpotrivă, vin să întărească concluzia că, la momentul convorbirii telefonice (pretins a fi momentul comiterii infracțiunii) nu s-a făcut nicio *promisiune clară, de determinare* a funcționarului public să facă actul, de care era interesat denunțatorul. Promisiunea a avut alt obiect, decât cel cerut de lege, și anume, a promis că va întreba (persoanele, pe care le cunoștea), despre posibilitatea unei eventuale intervenții la funcționarul cu pricina, deci, nu a promis că va determina realizarea actului dorit. O interpretare contrară, ar însemna o adăugare, de neacceptat, la lege.

La fel, afirmația inculpatului că „*se va ocupa de problemă după data de 10 septembrie, întrucât este plecat din localitate*” nu dovedește *promisiunea de determinare a funcționarului public*, ci vine în continuarea promisiunii de a pune întrebarea, cu sensul și conținutul, anterior arătat și interpretat de instanță.

Nu existența (cum susține apelantul) ei, dimpotrivă, inexistența promisiunii clare (nu neapărat, expresă) în accepțiunea legii, rezultă și din răspunsul adresat de inculpat, denunțatorului (care îl roagă să „*nu-l uite cu treaba aia*”) pe facebook, în sensul că „*încearcă*”, încercare care, de asemenea, înțelegem că se referea la a vedea, dacă este posibilă intervenția la funcționarul decident. Pe lângă faptul că această afirmație este ulterioară (12 septembrie 2011) momentului, afirmativ, al comiterii infracțiunii, nici nu este suficient de clară, nu permite stabilirea, fără dubiu, a obiectului *încercării* ce o afirmă inculpatul.

Toate aceste aspecte vin să contureze, mai degrabă neclaritatea, ambiguitatea *promisiunii* cerute de lege și, nicidecum, atitudinea pro-activă inculpatului, neechivocă, față de martorul denunțator, în sensul *promisiunii* că se va implica în aceste demersuri, promisiune, care, așa cum se desprinde din convorbire, poate fi calificată ca imorală, necorespunzătoare normelor de conduită socială, dar nu, că s-ar circumscrie condiției de tipicitate a elementului material al infracțiunii de trafic de influență - promisiune de determinare.

Ori, tocmai această „promisiune” - condiție ce ține de latura obiectivă a infracțiunii, dar care influențează și stabilirea formei de vinovăție, ca element de condiționare suplimentar față de vechea incriminare, trebuie stabilit și dovedit cu tărie, cu certitudine, el fiind introdus de legiuitor tocmai pentru a elimina orice dubiu cu privire la caracterizarea activității traficantului de influență în sensul intenției realizării unui act de corupție.

Faptul că inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXX nu a respins demersul solicitat de martorul denunțator, (împrejurare ce rezultă din : afirmația că are niște mecanisme prin care poate declanșa o asemenea operațiune ; din faptul că a acceptat să pună întrebarea, precizând, în plus, că se va ocupa de problemă după data de 10 septembrie, întrucât era plecat din localitate; din răspunsul adresat denunțatorului, care îl roagă să „nu-l uite cu treaba aia”, pe facebook, în sensul că „încearcă”) - nu are relevanță asupra existenței infracțiunii, în contextul neîntrunirii tuturor elementelor constitutive ale acesteia, conform celor, mai sus arătate.

Fără a ignora denunțul și declarațiile martorului denunțător XXXXXXXXXXXXXXXX, deși nu are relevanță nici percepția acestuia asupra propriilor acțiuni sau asupra comportamentului corespunzător/ori cu implicații penale, al inculpatului (el afirmă cu ocazia confruntării cu inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXX din 21.12.2015 că: „.....mi s-a părut că reprezintă o cumpărare de influență”;.....”percepția mea a fost că XXXXXXXXXXXXXXXX putea rezolva o astfel de solicitare, dacă persoana în cauză, căreia i se adresa întrebarea, dădea OK-ul”) - observăm că, nici datele rezultate din aceste probe nu vin să consolideze convingerea judecătorului, în sensul existenței certe a condițiilor de tipicitate privind „pretinderea” și „promisiunea”, ale infracțiunii. În niciuna din declarațiile sale (cele din cursul urmăririi penale și din fața instanței, din al doilea ciclu procesual, pentru că celelalte au fost desființate, împreună cu prima hotărâre în fond și decizia din apel, cu ocazia restituirii cauzei la parchet de către ÎCCJ), denunțatorul nu afirmă că i s-ar fi cerut vreo sumă de bani ori că inculpatul i-ar fi promis clar, că îi va rezolva problema. El spune doar că :”XXXXXXXXXXXXX mi-a spus că ar ști niște oameni, dar care nu se dau jos din pat pentru 100.000 euro”.....” concluzia a fost că rămâne să mai vorbim despre subiect când ne vom întâlni la o cupă de golf.....” Întrebat expres de către procuror, dacă inculpatul i-a pretins bani, martorul răspunde: **dacă o astfel de pretindere a fost în discuția telefonică din actul de sesizare, înseamnă că așa a fost, în alt context nu a avut loc o astfel de pretindere**”(declarația din 22 .09.2015 - f.34-37 vol.1 dos. u.p.);” XXXXXXXXXXXXXXXX nu mi-a spus dacă poate rezolva solicitarea mea, ci că va adresa o întrebare unor persoane și că rezolvarea acestei probleme implică anumite costuri” (proces-verbal de confruntare din 21.12.2015 - f.86-91 vol.I dos. u.p.);” pe parcursul discuției, XXXXXXXXXXXXXXXX mi-a sugerat, sau cel puțin eu așa am înțeles, că ar putea interveni....”,.....mi-a spus doar că persoanele respective vor dori să obțină niște sume de bani....”;.....XXXXXXXXXXXXX a fost de acord să vorbească mai departe și să îmi spună **dacă poate să rezolve această problemă....**”.....am dedus că discuția a rămas oarecum în coadă de pește și urma să discutăm ulterior pentru a vedea în concret **dacă se poate rezolva intervenția și pentru ce sumă.....nu mi-a promis ceva concret, mi-a spus că va vorbi cu niște oameni despre ce se aude pe înregistrare....**” (declarație din 06.12.2016 - f.102-107 dos. fond); „precizez că XXXXXXXXXXXXXXXX nu mi-a promis nici un moment că mă va ajuta, ci doar că **încearcă să mă ajute și costurile ar fi cele menționate în înregistrare.....**” (declarația din 4 septembrie 2017 - f.87-91 dos. apel).

Deși nu se mai impune (datorită constatărilor anterioare) și analizarea altor condiții al tipicității obiective/subiective a infracțiunii deduse judecății, în aprecierea instanței de control judiciar nu sunt îndeplinite nici condițiile privind : ca **influența reală/imaginară de care s-a prevalat inculpatul să privească un funcționar public, în ale cărui atribuții de serviciu să intre (nu neapărat în exclusivitate) și cele, de care depinde efectuarea actului dorit de cumpărătorul de influență și, respectiv, ca elementul material al infracțiunii (în speță - pretinderea și promisiunea) să se fi comis anterior sau concomitent îndeplinirii actului solicitat de cumpărătorul de influență, din sfera atribuțiilor funcționarului, asupra căruia se susține că ar avea influență inculpatul.**

Referitor la prima condiție, constatăm nu există dovezi clare, certe că inculpatul s-ar fi prevalat de influență **față de un funcționar public de la nivelul Guvernului**, ce ar fi putut îndeplini actul solicitat de denunțator. Rezultă, într-adevăr, din discuția telefonică, că actul de care era interesat denunțatorul era realizabil la nivel de Guvern, de prim ministru, însă inculpatul nu s-a prevalat niciun moment de vreo influență, specificând chiar că” **îl știu pe XXXXXXXXXXXXXXXX de pe vremea când era primar, dar nu ne-am bătut pe burtă niciodată să mă duc la el să-i spun, mă XXXXXXXXXXXXXXXX, ajută și tu pe prietenul meu**”. Rezultă clar că, nu față de acest funcționar, s-ar fi prevalat de vreo influență. Inculpatul a afirmat că știe „niște băieți serioși”, fără a se deduce dacă și aceștia sunt funcționari în cadrul Guvernului, ce au în atribuțiile de serviciu actul vizat de denunțator ori sunt în anturajul primului ministru sau simple cunoștințe ale inculpatului.

De asemenea, nu sunt dovezi la dosar că **pretinderea și promisiunea** (dacă, totuși, s-ar fi realizat) s-au săvârșit **anterior sau concomitent** îndeplinirii actului solicitat de

cumpărătorul de influență, din sfera atribuțiilor funcționarului, asupra căruia se susține că inculpatul s-ar fi prevalat de influență. Există dovezi în sens contrar - că discuția telefonică, în cadrul căreia s-ar fi realizat *pretinderea și promisiunea* a avut loc ulterior datei, la care ar fi fost posibilă înscrierea unității administrativ teritoriale pe lista celor care să beneficieze de alocarea de bani din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului în vederea decontării lucrărilor executate de persoana juridică, pentru care a intervenit denunțatorul. Discuția telefonică a avut loc la **25.08.2011**, în condițiile în care în **28.06.2011**, se știa că demersurile autorităților locale, în acest scop au rămas fără rezultat pentru că la această dată Ministerul Finanțelor Publice a restituit Ministerului Administrației și Internelor **proiectul de hotărâre** de guvern privind alocarea sumelor, mai sus amintite, din fondul de rezervă al Guvernului pentru comuna, jud. **neavizat** și, nu există dovezi că s-au reluat demersurile în acest scop, s-au efectuat noi cereri, propuneri în acest sens - de a căror rezolvare favorabilă să fi fost interesat denunțatorul la data de **25.08.2011**.

Cât privește latura subiectivă a infracțiunii deduse judecării, arătăm că este inutilă analiza acesteia, de vreme ce n-am ajuns la concluzia că în cauză s-a dovedit elementul material al traficului de influență, pentru a interesa cu ce formă de vinovăție a acționat inculpatul.

În concluzie, față de toate aceste considerente, Curtea apreciază că în cauză nu există probe suficiente de comitere a infracțiunii, de care este acuzat inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXX, așa încât se impune achitarea sa în temeiul art. 396 alin.5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. c C.pr.pen. de sub învinuirea comiterii infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 291 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 alin.1 C.pen.

Deși mai puțin relevant, în condițiile unei soluții de achitare, de precizat că am apreciat legea penală în vigoare, ca fiind mai favorabilă inculpatului, pornind de la condițiile de incriminare a infracțiunii și limitele de pedeapsă pentru traficul de influență în vechiul și actualul Cod penal, întrucât legea nouă, pe de o parte, reduce maximul pedepsei de la 10 la 7 ani, iar pe de altă parte adaugă o condiție suplimentară de realizare a laturii obiective, și anume „*promisiunea*” autorului că îl va determina pe funcționarul asupra căruia pretinde/lasă să se înțeleagă că are influență, să adopte conduita dorită de cumpărătorul de influență - condiție, în lipsa căreia, infracțiunea nu subzistă.

Chiar dacă condiția se subînțelege și în vechea reglementare, ea nu era una esențială, de subzistență a laturii obiective, ci mai degrabă, un element de caracterizare a formei de vinovăție, făcând ca intenția să devină calificată (exclusiv directă).

Așa fiind, în temeiul art. 421 pct.2 lit.a C.pr.pen. se va admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA- Serviciul Teritorial Cluj împotriva sentinței penale nr. 452 din 23 decembrie 2016 a Tribunalului Cluj, care va fi desființată doar sub aspectul temeiului de achitare și, pronunțând o nouă hotărâre, în aceste limite, se va dispune achitarea inculpatului XXXXXXXXXXXXXXXX de sub acuzația săvârșirii infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată, în temeiul art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. c C.pr.pen..

În baza art. 272, 273 C.pr.pen. se va admite, în parte, cererea martorului XXXXXXXXXXXXXXXX și se va acorda acestuia suma de 318,6 lei, cheltuieli de transport - sumă ce se va plăti din FMJ (fondul cheltuielilor judiciare special alocat).

Această sumă a fost acordată pentru cheltuielile de transport ale martorului de la București (localitatea de domiciliu) la Cluj-Napoca și retur, pentru termenul din 04.09.2017 la instanța de apel, luând în calcul distanța de 900 Km (450 Km x 2), un consum de 7, 5 l benzină la 100 Km și, un cost al benzinei de 4,72 lei/l conform bonului fiscal depus - f. 86 dos. apel.

Dat fiind că martorul nu a formulat apel și, în virtutea efectului devolutiv al apelului - art.417 alin.1 C.pr.pen. - nu s-au acordat și cheltuielile de transport, pe care martorul a susținut că le-a făcut pentru deplasarea la organele judiciare, în etapele anterioare ale procesului.

Văzând și dispoz. art. 275 alin. 3 C.pr.pen.,

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

În baza art. 421 pct.2 lit.a C.pr.pen. admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA- Serviciul Teritorial Cluj împotriva sentinței penale nr. 452 din 23 decembrie 2016 pronunțată în dosar nr. .../.../2015 al Tribunalului Cluj, pe care o desființează doar sub aspectul *temeiului de achitare* .

Pronunțând o nouă hotărâre, în aceste limite:

Achită pe inculpatul XXXXXXXXXXXXXXXX (..... de sub acuzația săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin.1 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 alin.1 C.pen. - în temeiul art. 396 alin. 5 rap. la **art. 16 alin. 1 lit. c C.pr.pen.**

În baza art. 272, 273 C.pr.pen. admite, în parte, cererea martorului XXXXXXXXXXXXXXXX - - și acordă acestuia suma de 318,6 lei, cheltuieli de transport - sumă ce se va plăti din FMJ (fondul cheltuielilor judiciare special alocat).

În baza art. 275 alin. 3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare avansate de stat în apel, rămân în sarcina acestuia.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 11 septembrie 2017.

PREȘEDINTE

.....

JUDECĂTOR

.....

GREFIER

.....